

De marino Musco. CAP. XCIX.

Muscus marinus in saxis testisque pis-
cium ad mare nascitur, capillaceus,
gracilis, sine caule, valde astringentis gustus:
ad inflammations & podagras, quas refri-
gerare opus est, efficax.

De marino Fuco, seu alga. CAP. C.

Efuci marini generibus quoddam latum,
alterum oblongum & quadantenus pu-
nicum, tertium candidum, quod in Creta
nascitur iuxta terram, pulchre floridum, ne-
que corruptioni obnoxium. Omnia genera-
vum habent refrigeratoriam, in cataplasma-
tis, ad podagras & inflammations efficaci-
ter utilem: verum his adhuc humentibus uti
conuenit, priusquam exarefiant. Nicander
punicum asserit aduersus serpentes valere:
id ipsumque est quo existimauere nonnulli
colorem suum mentiri mulieres: cum ta-
men radicula sit eiusdem nominis, qua se-
fuant.

De Potamogetone. CAP. CI.

POTAMOGETON, folio est betae simili-
denso & paululum supereminente extra
quam. Porro refrigerat & astringit, proin-
deque conuenit pruriginibus, ac depalcenti-
bus vetustisque ulceribus. Nomen autem ex
eo inditum est, quod in paludibus & aquosis
locis nascatur.

De

De Stratiose. CAP. CII.

STATIOTES in aquis nascens, quem aliqui stratioten fluiatilem appellant, ex cognomentum traxit, quod aquis supernat, & sine radice viuit. Folium habet aizoo simile, at maius, idemque refrigerandi vi præditum. Sanguinem qui defluit a renibus potum fistit. Ex aceto autem illitum, vulnera & erysipelata, necnon & cœdemata ab inflammatione vindicat.

De Stratiose millefolio. CAP. CIII.

STATIOTES millefolius, pusillus est frutex, palmi altitudine aut etiam amplius assurgens, foliis pulli pennas imitantibus: sunt autem foliorum exortus breues admodum & incisuris diuisi. Folia maximè cuminum agreste, tum breuitate tum etiam scabritia, simulant: sed sunt etiam non breuiora paulò, densiore plenioraque umbella. Surculos in cacumine gerit exiguos, in quibus umbellæ in modum anethi, flores parui candidique. Nascitur in agris subasperis, præcipueque secus vias. Herba eximij usus ad profluentem sanguinem, ulceraque tum vetera, tum recentia, atque etiam fistulas.

De Verbascō. CAP. CIV.

VERBASCVM genera habet summa duo: siquidem hoc album est, illud nigrum: rursusque in albi genere, alterum ff. iij.

mas est, alterum fœmina. Ac fœminæ quidem folia sunt brassicæ, at pilosiora multò latioraque, & candida: caulis cubicus aut amplior, albus, subhirsutus: flores candidi aut quadantes ex luteo pallescentes: semen nigrum: radix longa, gustu acerba, crassitudine digiti. Nascitur in campis tribus. Qui vero mas appellatur, albis est, oblongis, angustioribusque foliis, ac tenuiori quoque caule. Nigrum autem albo prossus esset simile, nisi latioribus nigroribusque foliis constaret. Est & Verbascum sylvestre, virgas gerens altas & arboris specie lignosas, folia salviae: habet autem uti marrubium verticillato circa virgas ambitu florem luteum, auro similem. Sunt porro & Phlomides duæ, hirsute, humiles, rotundissimæ præditæ foliis. Tertia præter has est quæ lychnitis vocatur, ab aliis thryallis, foliis ternis quaternisve aut etiam pluribus, crassis, pinguibus & hirsutis: ea ad lucernarum ellychnia apta est. Porro dum generum primo loco re censorum radix astringit: proindeque alii profluua laborantibus ludicri tali magnitudine utiliter ex vino propinatur. Eius decoctum, ruptis, conuulsis, contusis & antiquæ tessellæ auxiliatur: ac dentium quoque dolores collatione mitigat. Verbascum autem cui flos aureus, capillos tingit, & quo cuncte

loco

loco reponatur, blattas in se contrahit. Cocta in aqua folia, cedematis & oculorum inflammationibus imponuntur: itemque syderatis ulceribus, ex melle aut vino. Cum acetato quoque vulneribus medentur, & a scorpione ictis opitulantur. At verò sylvestris folia, igni ambustis illinuntur. Fœminæ verò folia ferunt caricis interposita, eas incoruptas & à putredine immunes tueri.

De Aethiopide. CAP. CV.

AETHIOPIS folia etiam habet verbascos similia, perquam hirsuta densaque, & circa imam radicem orbem conficientia: caulem quadrangulum, crassum & scabrum, similem apiastro aut arctio, multis concavum alis: semina erui magnitudine, bina in singulis conceptaculis: radices ab eodem coepite numerosas, longas, crassas & gustu glutinosas: quæ siccæ nigreleunt, duranturque ut cornua videri possint. Plurima in Messenia & Ida nascitur. Huius radix decocta potaque, ischiadi, pleuritidi, sanguinis expunctioni & arteriæ scabritiis auxiliatur: cuna melle autem elegatis vice assumitur.

De Arctio. CAP. CVI.

ARCTION aliqui arcturum vocant, flora itidem habet verbascos similia, nisi quod hirsutiora rotundioraque sunt: radicem teneram, dulcem & albam: caulem

F. iiiij.

mollem, longum: semen cumino paruo simile. Radix cum semine in vino decocta, dentium dolores mulcet, siquidem ore decoctum contineatur. Ambusta pernitionesque eodem fountur. Bibitur & propter ichiada vrinæque difficultatem è vino.

De Arcio, sive Personata. CAP. CVI.

ARCION, quod alijs prosopida aut prosopion, quasi personatam, vocant, folia habet cucurbitæ, maiora tamen, duriora nigrorâque & hirsuta: caulem albicantem, quanquam & interdum herba hæc vidua caule reperiatur: radix grandis est, & intus quidem alba, foris verò nigra. Hæc drachmæ vnius pondere pota cum pineis nucleis, cruenta expuentibus purulentâque excrentibus auxiliatur. Trita quoque articulorum dolores ex contortionibus contractos illite sedat. Folia denique antiquis ulceribus utiter imponuntur.

De Petasite. CAP. CVIII.

PETASITES pediculo est cubitali maiore, & crassitudine pollicis, cui folium prægrande petasi modo amplum seu fungus incurabit. Tritum id, contra maligna & phagedænica ulcera efficaciter illinitur.

De Epipactide. CAP. CIX.

EPIPACTIS, ab aliis Elleborine vocata, fructus est pusillus, perquam exiguis constans

constans foliolis. Contra venena & iocineris vitia pota prodest.

De Capno seu fumaria. CAP. CX.

FVMARIA fruticosa est herbula, cotidiani similitudine, prætenera, foliis candiioribus & cineracei coloris, vndique numerosis: flore purpureo. Huius succus acris est, claritatèmque facit oculis & delacrymationem, ceu fumus: vnde & herba nomen traxit. Illitus cum gummi, duplicatos palpebrarum pilos euullos renasci prohibet. Ceterum herba in cibo sumpta, copiosam bitem per vrinas trahit.

De Loto sativa. CAP. CXI.

LOTVS sativa, quam aliqui Trifolium vocant, nascitur in hortis. Expressus ea succus addito melle, argema, nubeculas, albugines ceteraque vitia caliginem oculis offundentia discutit.

De Loto sylvestri. CAP. CXII.

Sylvestris lotus, quam alij Libyon appellant, plurima in Libya gignitur, caule bicubitali aut etiam maiore, alis multis:foliis locuti trifoliæ pratenis: semine foenigræci, at minore multò, gustu medicato. Vim calfaciendi &c leniter astringendi obtinet. Tollit è facie náuos, itémque maculas à Solis ardore contractas, si cum melle perungatur. At trita per se se aut cum maluæ semine,